[Kaj Andresen.]

det hensyn i overgangsbestemmelserne til dem, der er fyldt 60 år og oppebærer rente efter de hidtil gældende regler, at de bevarer renten, dog med en reduktion på 1/3 af det beregnede beløb.

De forbedringer, forslagene indebærer, medfører naturligvis forøgede udgifter, idet der efter bemærkningerne regnes med en stigning i aldersrenteudgifterne fra 635 000 kr. i 1947—48 til 2 760 000 kr. Det betyder, da staten efter forslaget skal udrede halvdelen, en merudgift på ca. 1 mill. kr.

Med de fordele og forbedringer, forslagene indeholder, ser mit parti med tilfredshed på, at de gennemføres, og et stærkt argument herfor er da også, at forslagene er blevet til efter forhandling med Færøernes landsstyre, sådan at landsstyret går ind for forslagene i den form, hvori de her er fremsat, for deres ydelser og for fordelingen af udgifterne. Jeg skal på mit partis vegne, ikke mindst da man fra færøsk side lægger vægt på at få lovene i kraft fra 1. april i år, anbefale lovforslagene til hurtig vedtagelse.

Pedersen Nyskov: Forslagene i almindelighed er jo gennemgået, og jeg skal ikke tage tallene op igen. Jeg vil blot sige, at det for et så lille område af vort land er et stort beløb. Selvom det ikke er stort i forhold til de tal, der regnes med her i mange tilfælde, så er det dog et ret stort beløb, men der er vel nogen rimelighed i, at man får denne ordning gennemført for disse mennesker deroppe, sådan at de kan komme ind under de samme forhold som vi andre hernede. Der er dog den ting at sige, at der herfra før blev betalt 9/10, medens den ene tiendedel blev betalt deroppe. Under krigen var der en stigning på 125 pct., og da blev det forandret sådan, at de betalte de 9/10, men nu er det ordnet således, at udgiften bliver delt lige mellem færingerne og os. Der bliver derfor tale om et beløb på ca. 1,2 mill. kr. mere, og det er jo en flere hundrede procents stigning. Det har måske været strengt nødvendigt at få denne ordning ført frem nu, så færingerne kunne komme ind under de samme forhold, som er hernede, og jeg kan ikke tænke mig, at der er nogen grund til at sætte sig imod det og prøve på at få yderligere undersøgt, om det er for meget.

Jeg vil slutte med at sige, at denne ajourføring af såvel aldersrente som invalidereuteforsikring for Færøerne til samme højde som for det øvrige land må vel betragtes som en nødvendighed, selvom det er store stigninger, her er tale om.

Bemyndigelsen for ministeren til i samråd med landsstyret i fremtiden at drøfte og bestemme ændringer vedrørende rentebeløbene vil jeg betragte som udtryk for et tillidsforhold færingerne og det øvrige lands befolkning imellem.

Jeg skal på mit partis vegne udtale tilslutning til forslagene.

Hans Thyge Jacobsen: Såvel i bemærkningerne til lovforslaget om aldersrente på Færøerne som i den højtærede socialministers forelæggelsestale udtrykkes der ønske om, at dette lovforslag må blive gennemført så hurtigt, at loven kan træde i kraft pr. 1. april d. å. Jeg er ikke sikker på, at dette ønske kan opfyldes. Det er den 25. marts i dag. Det er ikke, fordi vi fra vor side ønsker at lægge unødvendige hindringer i vejen for lovforslagets hurtige og velvillige behandling, men det er jo en meget, meget kort frist, der er levnet rigsdagen, såfremt den højtærede socialministers og færingernes ønske skal imødekommes. Og hvis det nu ikke lykkes, vil jeg gerne straks have sagt, at så er det ikke rigsdagens skyld. Hvor fejlen skal søges, ved jeg ikke, men den findes ikke hos rigsdagen. Fra den 25. marts og frem til 1. april er der så kort tid, at man anstændigvis ikke kan tillægge rigsdagen nogen skyld, såfremt det ikke lykkes at få loven bragt i havn, så den kan træde i kraft den 1. april.

Jeg kan iøvrigt på mit partis vegne tilsige den højtærede socialminister al mulig velvilje ved lovforslagets behandling. Også for os står det således, at aldersrenten på Færøerne er for lav, og at den ganske naturligt må endog klækkeligt forhøjes. Selve hovedsynspunktet er vi ikke uenige i, men det må blive genstand for overvejelse i udvalget, om den forhøjelse, der foreslås her, er den helt rigtige. Det er jo nemlig en meget betydelig forhøjelse. Rent bortset fra beløbene betyder det en firedobling af aldersrenten på Færøerne. Man kan ikke forlange af os, at vi uden nærmere begrundelse skal acceptere det. Det er muligt, at vi ender med at give tilslutning dertil, det er muligt, det er rigtigt, hvad der foreslås, men vi må begære en nærmere begrundelse for en så overordentlig betydelig forhøjelse.

Det, vi gerne vil have lidt mere at vide om, er, hvorledes man egentlig skal bedømme leveomkostningerne på Færøerne i forhold til leveomkostningerne hernede. Jeg er klar over, at når man skal skride til en reform af lovgivningen om aldersrente på Færøerne, er det ønskeligt at finde et principielt synspunkt at lægge til grund, og jeg